

Asia C-753/23 [Krasiliva]ⁱ

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

7.12.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Nejvyšší správní soud (Tšekki)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

30.11.2023

Vastapuoli:

A. N.

Valittaja:

Ministerstvo vnitra

Pääasian kohde

Pääasiassa on kyse siitä, voidaanko henkilön, joka on muun valtion kuin Euroopan unionin jäsenvaltion kansalainen, tekemä oleskelulupahakemus tilapäisen suojelun saamiseksi jättää käsittelemättä muun muassa sillä perusteella, että asianomainen henkilö on jo hakenut tilapäistä suojelua toisessa jäsenvaltiossa, ja siitä, voidaanko hakemuksen palauttamista koskevaan päätökseen hakea muutosta tuomioistuimessa.

ⁱ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa oikeudenkäynnin minkään asianosaisen todellista nimeä.

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko neuvoston direktiivin 2001/55/EY 8 artiklan 1 kohta esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tilapäisen suojelun perusteella myönnettävää oleskelulupaa koskevaa hakemusta ei voida ottaa käsiteltäväksi, jos ulkomaalainen on hakenut oleskelulupaa toisessa jäsenvaltiossa tai jos hänelle on jo myönnetty oleskelulupa toisessa jäsenvaltiossa, kun otetaan huomioon, että jäsenvaltiot ovat sopineet, että ne eivät sovelle direktiivin 11 artiklaa?

2. Onko neuvoston direktiivin 2001/55/EY mukaista tilapäistä suojelua saavalla henkilöllä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan nojalla oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa, jos jäsenvaltio ei ole myöntänyt neuvoston direktiivin 2001/55/EY 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oleskelulupaa?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 78 artiklan ensimmäinen virke.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan ensimmäinen kohta.

Vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukoittaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi 20.7.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/55/EY (jäljempänä direktiivi 2001/55) 2 artiklan a ja g alakohta, 5 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke, 8 artiklan 1 kohta, 11 artikla, 15 artiklan 6 kohta, 26 artiklan 4 kohta, 28 artiklan 1 kohta ja 29 artikla.

Ukrainasta siirtymään joutuneiden henkilöiden joukoittaisen maahantulon tilanteen toteamisesta direktiivin 2001/55/EY 5 artiklan nojalla ja sen seurauksena tilapäisen suojelun antamisesta 4.3.2022 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2022/382 (jäljempänä neuvoston päätös) johdanto-osan 16 perustelukappale.

Ukrainasta siirtymään joutuneiden henkilöiden joukoittaisen maahantulon tilanteen toteamisesta direktiivin 2001/55/EY 5 artiklan nojalla ja sen seurauksena tilapäisen suojelun antamisesta annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2022/382 täytäntöönpanoa koskevista toimintaohjeista annettu komission tiedonanto 2022/C 126 I/01 (jäljempänä tiedonanto 2022/C 126 I/01).

Henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 9.3.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 (jäljempänä Schengenin säännöstö) 6 artiklan 1 kohdan b alakohta.

Euroopan unionin tuomioistuimen työjärjestyksen (jäljempänä unionin tuomioistuimen työjärjestys) 107 artiklan 1 kohta.

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

Ulkomaalaisten tilapäisestä suojelusta annetun lain nro 221/2003 (zákon č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců) 1 §:n 1 momentin b kohta, 2 §:n 1 momentti, 4 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1 momentti

Eräistä Ukrainan alueelle kohdistuvan Venäjän federaation sotilaallisen hyökkäyksen aiheuttaman aseellisen selkkauksen johdosta toteutetuista toimenpiteistä annetun lain nro 65/2022 (zákon č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, jäljempänä Lex Ukraina) 2 §, 4 §:n 3 momentin ensimmäinen virke.

Lex Ukrainan 5 §:n 1 momentin mukaan tilapäistä suojelua koskevaa hakemusta ei käsitellä, jos a) sitä ei ole tehty henkilökohtaisesti, b) sen on tehnyt muu kuin 3 §:ssä tarkoitettu ulkomaalainen, c) sen on tehnyt ulkomaalainen, joka on hakenut tilapäistä tai kansainvälistä suojelua toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa, d) sen on tehnyt ulkomaalainen, jolle on myönnetty tilapäistä tai kansainvälistä suojelua toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa, (e) sen on tehnyt ulkomaalainen, joka on Euroopan unionin kansalainen, sellaisen valtion kansalainen, jota sitoo Euroopan unionin kanssa tehty kansainvälinen sopimus, joka antaa hänelle Euroopan unionin kansalaisten oikeutta vastaavan oikeuden vapaaseen liikkuvuuteen, tai sellaisen valtion kansalainen, jota sitoo Euroopan talousalueesta tehty sopimus.

Lex Ukrainan 5 §:n 2 momentissa säädetään, että Ministerstvo vnitra (sisäasiainministeriö, Tšekki) tai Policie České republiky (Tšekin poliisi) on palautettava ulkomaalaiselle hakemus, jota ei voida ottaa käsiteltäväksi, ja ilmoitettava tälle syy, jonka vuoksi hakemusta ei voida ottaa käsiteltäväksi; muutoksenhakuoikeutta ei ole.

Tosiseikat, pääasialliset perustelut ja pääasian oikeudenkäynti

- 1 Vastapuoli on Ukrainan kansalainen. Euroopan unionin alueelle saavuttuaan hän haki tilapäistä suojelua heinäkuussa 2022 Saksassa ja myöhemmin syyskuussa 2022 Tšekissä. Tilapäisestä suojelusta Saksassa ei ole vielä tehty päätöstä. Ministerstvo vnitra (jäljempänä valittaja) palautti hakemuksen, koska sitä ei voitu ottaa käsiteltäväksi Lex Ukrainan 5 §:n 1 momentin c ja d kohdan nojalla. Tässä

säännöksessä säädetään, että palauttamisperusteena pidetään muun muassa sitä, että henkilö on hakenut tai saanut tilapäistä suojelua toisessa jäsenvaltiossa.

- 2 Vastapuoli nosti kanteen valittajaa vastaan *Městský soud v Prazessa* (Prahan kaupunkioikeus, Tšekki) (jäljempänä *Městský soud*) väittäen, että hän on direktiivin 2001/55 mukaisesti henkilö, jolle voidaan myöntää tilapäistä suojelua, koska direktiivissä 2001/55 ei säädetä tilapäisen suojelun epäämisen perusteeksi sitä, että ulkomaalainen on hakenut tilapäistä suojelua toisessa jäsenvaltiossa.
- 3 Městský soud hyväksyi kanteen. Se tutki ensin, oliko se toimivaltainen käsittelemään asian, sillä Lex Ukrainan 5 §:n 2 momentissa kielletään muutoksenhaku hylätyn tilapäistä suojelua koskevan hakemuksen palauttamisesta annetusta päätöksestä. *Městský soudin* mukaan tällainen muutoksenhakekeinojen epääminen on ristiriidassa direktiivin 2001/55 29 artiklan kanssa, koska se on sallittua vain direktiivin 2001/55 28 artiklassa luetelluissa tapauksissa. Se piti vastapuolta direktiivin 2001/55 29 artiklassa tarkoitettuna henkilönä, jolta on evätty tilapäinen suojele, minkä vuoksi se katsoi, että vastapuolella on oikeus hakea päätökseen muutosta oikeusteitse edellä mainitun artiklan nojalla, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisen kohdan valossa. *Městský soud* tuli näin ollen siihen tulokseen, että direktiivillä 2001/55 on välitön oikeusvaikutus, joka estää Lex Ukrainan 5 §:n 1 momentin c kohdan soveltamisen.
- 4 Valittaja teki *Městský soudin* ratkaisusta kassaatiovalituksen, jossa se esitti, että Lex Ukraina ei estä tilapäisen suojelun antamista hakijalle. Tämän lain 5 §:n 1 momentin c ja d kohdan säännökset nimittäin koskevat henkilöä, joka on jo saanut tilapäistä suojelua tai hakenut sitä toisessa jäsenvaltiossa (jäljempänä toisen hakemuksen tekijä). Sen sijaan mainitut säännökset eivät koske henkilöä, joka hakee tilapäistä suojelua Euroopan unionin jäsenvaltiosta ensimmäistä kertaa (jäljempänä ensimmäisen hakemuksen tekijä). Direktiivin 2001/55 28 artiklan osalta valittaja esitti, että Lex Ukrainalla ei saateta kyseistä artiklaa osaksi kansallista lainsäädäntöä eikä se myöskään täydennä kansallista lainsäädäntöä. Näin ollen tilapäistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelemättä jättäminen koskee tilanteita, jotka eivät kuulu direktiivin 2001/55 soveltamisalaan, joten unionin lainsäätäjät on jättänyt jäsenvaltioille liikkumavaraa. Se totesi lisäksi, että neuvoston päätöksen mukaan ulkomaalaisilla on oikeus valita jäsenvaltio, jossa he hakevat tilapäistä suojelua, mutta tämä ei tarkoita sitä, että he voivat hakea tilapäistä suojelua peräkkäin useammassa jäsenvaltiossa, eikä sitä, että he voivat valita heille parhaiten sopivan valtion, ja lisäksi, että hakemusten toistuva jättäminen rasittaa jäsenvaltioiden vastaanottokapasiteettia.
- 5 Vastapuoli väitti vastauksessaan kassaatiovalitukseen, että hän täyttää siirtymään joutuneen henkilön määritelmän ja että tilapäisen suojelun myöntäminen ainoastaan vahvistaisi tämän tosiseikan. Väite, jonka mukaan henkilö ei ole siirtymään joutunut henkilö, koska hän on jo sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, joka on myöntänyt hänelle tilapäistä suojelua, on hänen näkemyksensä mukaan direktiivin 2001/55 ja neuvoston päätöksen vastainen. Vastapuoli muistutti, että i) hänelle ei ole vielä myönnetty tilapäistä suojelua yhdessäkään jäsenvaltiossa, että

ii) hän ei näin ollen käytä kyseistä oikeutta väärin ja että iii) jäsenvaltiot ovat sopineet, että ne eivät sovelle direktiivin 2001/55 11 artiklaa, jonka tarkoituksena on estää henkilöiden toissijainen liikkuvuus.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

- 6 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin pohtii, onko direktiivin 2001/55 mukainen tilapäinen suojele luonteeltaan poikkeuksellinen menettely, jonka tarkoituksena on antaa siirtymään joutuneelle henkilölle mahdollisuus saada oleskelulupa jäsenvaltion alueella ja nauttia siellä tilapäiseen suojeleluun liittyvistä oikeuksista, jotka ovat kuitenkin riippuvaisia tästä oleskeluluvasta, vai onko kyse siirtymään joutuneiden henkilöiden erityisestä oikeudellisesta asemasta, joka perustuu neuvoston päätökseen kyseisen direktiivin 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Se katsoo, että oikeus oleskelulupa jäsenvaltion alueella on osa tilapäistä suojelelu ja että siltä osin kuin oleskelulupa voidaan ymmärtää tässä merkityksessä, jäsenvaltion on myönnettävä lupa ensimmäisen hakemuksen tekijälle, paitsi jos tilapäisen suojelelu epäämiselle on kyseisen direktiivin 28 artiklassa säädetyt perusteet.
- 7 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin ei kuitenkaan ole varma siitä, velvoittaako direktiivi 2001/55 jäsenvaltion myöntämään kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdan mukaisen oleskeluluvan myös silloin, kun oleskelulupaa hakee toisen hakemuksen tekijä. Se viittaa direktiivin 2001/55 15 ja 26 artiklaan, jotka sen mukaan merkitsevät, että tilapäistä suojelelu tulee antaa yhdessä jäsenvaltiossa kerrallaan eli siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt henkilölle oleskeluluvan. Sen mukaan näistä säännöksistä ei kuitenkaan voida päätellä, miten tilapäistä suojelelu saavan henkilön vapaaehtoista siirtymistä yhdestä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon on arvioitava, jotta hän saisi tilapäistä suojelelu toisessakin jäsenvaltiossa.
- 8 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin katsoo, että tältä osin ratkaisevia ovat direktiivin 2001/55 8 artiklan 1 kohta ja 11 artikla.
- 9 Sen mukaan direktiivin 2001/55 8 artiklan 1 kohdassa säädetään ensimmäisen hakemuksen tekijän oikeudesta hakea oleskelulupaa, mutta siinä ei säädetä jäsenvaltion velvollisuudesta myöntää oleskelulupa toisen hakemuksen tekijälle. Jäsenvaltiolla on tosin direktiivin 2001/55 3 artiklan 5 kohdan nojalla oikeus säätää tilapäistä suojelelu saaville henkilöille suotuisammista edellytyksistä ja myöntää oleskelulupa toisen hakemuksen tekijälle, mutta jos kansallisessa lainsäädännössä ei tällaista mahdollisuutta sallita, tämä ei alenna toisen hakemuksen tekijän suojelelu tasoa eikä vaikeuta hänen tilapäiseen suojeleluun perustuvien oikeuksiensa käyttämistä. Tilapäistä suojelelu annetaan toisen hakemuksen tekijälle siinä jäsenvaltiossa, jossa hän on hakenut ensin oleskelulupaa. Siksi direktiivin 2001/55 28 artiklan 1 kohtaa ja 29 artiklaa ei sovelleta tältä osin toisen hakemuksen tekijään. Päätelmää siitä, että kyse on

jäsenvaltion oikeudesta eikä niinkään velvollisuudesta, puoltaa neuvoston päätöksen johdanto-osan 16 perustelukappale, kuten myös se, että tiedonannossa 2022/C 126 I/01 lukee, että ”jos tällainen [tilapäistä suojelua saava] henkilö siirtyy myöhemmin toiseen jäsenvaltioon, jossa hän saa toisen tilapäistä suojelua koskevan oleskeluluvan, ensimmäisen myönnetyn oleskeluluvan ja siitä johtuvien oikeuksien on päätyttävä ja ne on peruutettava direktiivin 2001/55/EY 15 artiklan 6 kohdan ja 26 artiklan 4 kohdan hengen mukaisesti”.

- 10 Direktiivin 2001/55 11 artiklan osalta ennakkoratkaisupyyntöä esittänyt tuomioistuin katsoo, että kyseisen säännöksen soveltamatta jättäminen voi johtaa siihen, että jäsenvaltiot velvoitetaan myöntämään oleskelulupia ja siten tilapäistä suojelua myös toisen hakemuksen tekijälle. Sen mukaan kyseisen direktiivin 11 artiklassa säädetään yksiselitteisesti, että tilapäistä suojelua saavan henkilön on oleskeltava siinä valtiossa, joka on myöntänyt hänelle oleskeluluvan ja joka myöntää hänelle tilapäisestä suojelusta johtuvat oikeudet. Koska jäsenvaltiot ovat kuitenkin sopineet, että tätä säännöstä ei sovelleta Ukrainasta siirtymään joutuneisiin henkilöihin, ne näyttävät sallineen tilapäistä suojelua saavien henkilöiden vapaan liikkuvuuden jäsenvaltioiden välillä Schengenin säännösten 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaa laajemmin.
- 11 Jos näin on, direktiivin 2001/55 8 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että toisen hakemuksen tekijän oikeus saada oleskelulupa toisessa jäsenvaltiossa perustuu vapaan liikkuvuuden oikeuteen, jonka jäsenvaltiot ovat päättäneet myöntää yhteisvastuullisesti Ukrainasta siirtymään joutuneille henkilöille. Tämä tulkinta ylittää kuitenkin direktiivin 2001/55/EY mukaiset jäsenvaltioiden velvoitteet, eikä sitä ilmeisesti ennakoitu direktiiviä annettaessa.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

- 12 Tässä kysymyksessä on olennaista se, onko kansallinen lainsäädäntö, erityisesti Lex Ukrainan 5 §:n 2 momentti, jossa tilapäisen suojelun saamiseksi tehdyn oleskelulupahakemuksen palauttaminen on jätetty muutoksenhakuoikeuden ulkopuolelle kyseisen lain 5 §:n 1 momentissa tarkoitetuista syistä, joiden mukaan toisen hakemuksen tekijän hakemusta ei voida ottaa käsiteltäväksi, yhteensopiva perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa.
- 13 Toinen ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen jaosto katsoi, että direktiivin 2001/55 29 artiklan mukainen muutoksenhakuoikeus koskee vain henkilöitä, joilta tilapäinen suojelu on evätty kyseisen direktiivin 28 artiklan 1 kohdan nojalla, eikä se näin ollen koske toisen hakemuksen tekijää, jolle annetaan tilapäistä suojelua toisessa jäsenvaltiossa. Mainitun oikeuskäytännön mukaan tätä pidetään *acte clair*-tapauksena. Ennakkoratkaisupyyntöä esittänyt tuomioistuin (eli ennakkoratkaisukysymyksen esittänyt jaosto) on samaa mieltä siitä, että direktiivin 2001/55 29 artiklaa ei sovelleta tällaiseen tapaukseen, mutta sen

¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6826-2022-ADD-1/fi/pdf>

näkemyksen mukaan on tarpeen selvittää, johtuuko perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisestä kohdasta oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin.

- 14 Tältä osin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, joka koskee i) perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäistä kohtaa ja siitä johtuvia jäsenvaltioiden velvollisuuksia² ja ii) unionin oikeuden ja perusoikeuksien sovellettavuutta.³ Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että tilapäistä suojelua saavien henkilöiden oikeus saada oleskelulupa jäsenvaltion alueella oleskeluun perustuu suoraan direktiivin 2001/55/EY 8 artiklan 1 kohtaan, että vastaaja sovelsi Lex Ukrainan 5 §:n 2 momentin mukaisessa hakemuksen palauttamista koskevassa menettelyssä unionin oikeutta ja että tästä seuraa, että tapaus kuuluu perusoikeuskirjassa taattujen perusoikeuksien soveltamisalaan, mukaan lukien oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti.⁴ Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo näin ollen, että oleskeluluvan epäämisen jättäminen Lex Ukrainan 5 §:n 2 momentin mukaisen oikeusteitse tapahtuvan muutoksenhaun ulkopuolelle on ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, koska tilapäistä suojelua saavalla henkilöllä on oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa riippumatta siitä, mistä syystä jäsenvaltio ei ole myöntänyt oleskelulupaa. Muussa tapauksessa henkilö ei voisi saattaa oikeuttaan oleskelulupaan tuomioistuimen arvioitavaksi.

Pyyntö asian käsittelemisestä kiireellisessä ennakkoratkaisumenettelyssä

- 15 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin vetoaa unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklan 1 kohtaan ja SEUT 78 artiklan ensimmäiseen virkkeeseen ja pyytää ennakkoratkaisukysymysten käsittelemistä kiireellisessä menettelyssä. Se katsoo, että kyseessä olevaa kysymystä ei ole vielä käsitelty unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä ja että ennakkoratkaisukysymysten ratkaiseminen on olennaista paitsi tämän asian kannalta myös koko sen järjestelmän kannalta, jossa tilapäistä suojelua annetaan nykyisin jäsenvaltioissa neuvoston päätöksen perusteella. Tilapäistä suojelua annetaan 4.3.2025 saakka. Sen vuoksi on aiheellista ratkaista kiireellisesti kysymys siitä, voivatko jäsenvaltiot antaa tilapäistä suojelua saavien henkilöiden liikkumisen jäsenvaltioiden välillä vaikuttaa näille henkilöille myönnettävän oleskeluluvan myöntämiseen ja missä määrin ne voivat tehdä niin. Koska Tšekissä on kuitenkin runsaasti tapauksia, joissa oleskelulupaa ei myönnetä tilapäistä suojelua saaville henkilöille jollakin Lex Ukrainan 5 artiklan 1 kohdassa mainitulla perusteella, on tarpeen selvittää kiireellisesti, onko näillä henkilöillä oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa.

² Tuomio 16.5.2017, Berlioz Investment Fund, C-682/15, EU:C:2017:373, 44 kohta.

³ Tuomio 26.2.2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, 19–21 kohta ja tuomio 26.9.2013, Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, 72 ja 73 kohta.

⁴ Tuomio 17.12.2015, Abdoulaye Amadou Tall, C-239/14, EU:C:2015:824, 51 kohta.

Ehdotetut vastaukset ennakkoratkaisukysymyksiin

16 Ennakkoratkaisupyyntöä esittänyt tuomioistuin ehdottaa, että esitettyihin kysymyksiin vastataan seuraavasti:

1. Direktiivin 2001/55 8 artiklan 1 kohta ei ole esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tilapäisen suojelun perusteella myönnettävää oleskelulupaa koskevaa hakemusta ei voida ottaa käsiteltäväksi, jos ulkomaalainen on hakenut oleskelulupaa toisessa jäsenvaltiossa tai jos hänelle on jo myönnetty oleskelulupa toisessa jäsenvaltiossa, kun otetaan huomioon, että jäsenvaltiot ovat sopineet, että ne eivät sovelle direktiivin 11 artiklaa.

2. Direktiivin 2001/55/EY mukaista tilapäistä suojelua saavalla henkilöllä on perusoikeuskirjan 47 artiklan nojalla oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa, jos jäsenvaltio ei ole myöntänyt direktiivin 2001/55 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oleskelulupaa.